

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci navrhovateľa **J. A.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, **o invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 29. januára 2009, č.k. 12Sd/199/2008-28, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 29. januára 2009, č.k. 12Sd/199/2008-28, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne z 10. marca 2008 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 70 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok z dôvodu, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne Prievidza zo 4. februára 2008 nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40%. Miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 20 %. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že

krajský súd rozhodnutie považoval za správne a zákonné, lebo mal za preukázané, že navrhovateľ nie je invalidný, keď miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 20%.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý nesúhlasil s posúdením jeho zdravotného stavu. Namietal, že zo zdravotných dôvodov nemôže pracovať a žiadal modernejšími vyšetreniami zistiť pravdu o jeho zdravotnom stave.

Odporkyňa nepovažovala dôvody uvedené v odvolaní navrhovateľa za opodstatnené a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok .

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Z obsahu dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľ bol poberateľom čiastočného invalidného dôchodku od 14. mája 1985 do 20. apríla 1989, od 1. decembra 1991 do 20. augusta 1997 bol poberateľom plného invalidného dôchodku a od 20. augusta 1997 poberal čiastočný invalidný dôchodok, ktorý mu bol odňatý od 20. novembra 1999.

Žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok z 20. mája 2002 bola zamietnutá rozhodnutím odporkyne zo dňa 29. júla 2002, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 27. apríla 2004, č.k. 12 Sd/345/02-21. Ďalšia žiadosť o invalidný dôchodok

z 13. septembra 2005 bola zamietnutá rozhodnutím odporkyne z 22. novembra 2005, ktoré Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 15. októbra 2007, č.k. 18 Sd/207/2006-25, zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie pre nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia a na doplnenie dokazovania ohľadom zdravotného stavu navrhovateľa.

Odporkyňa v ďalšom konaní po opätovnom posúdení zdravotného stavu navrhovateľa posudkovým lekárom sociálneho poistenia dňa 4. februára 2008 so záverom, že navrhovateľ nie je invalidný podľa 71 od. 1 zákona, lebo miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 20 %, žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok znovu zamietla preskúmaným rozhodnutím zo dňa 10. marca 2008.

Zdravotný stav navrhovateľa opakovane posudzovali na základe zákona ustanovení posudkoví lekári a na dožiadanie súdu prvého stupňa posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Banskej Bystrici, ktorý zohľadnil lekárske nálezy, dodatočne predložené navrhovateľom na základe lekárskeho nálezov dodatočne predložených navrhovateľom. Posudkoví lekári zotrvali na stanovenej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 20 %. S obsahom posudkov sa krajský súd náležite a podrobne vo svojom rozhodnutí zaoberal a nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by medicínske závery posudkových lekárov spochybnila. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa boli označené degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihnutím (kapitola XV., oddiel E, položka 3 písm. b/ prílohy č. 4 zákona), pre ktoré bola určená miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 20 % bez zvýšenia za iné zdravotné postihnutie. Posudkoví lekári zhodnotili zdravotný stav navrhovateľa v súlade s postupom, ktorý zákon predpisuje, ich posudky sú úplné a presvedčivé a vyplýva z nich, že poškodenie zdravia u navrhovateľa zatiaľ nepodmieňuje invaliditu.

Navrhovateľ v konaní pred krajským súdom, ani v odvolaní proti jeho rozsudku, neuviedol žiadne konkrétne dôvody, alebo námietky, ktoré by spochybňovali závery posudkov a nepreukázal, že trpí takým ochorením, ktoré by znižovalo jeho schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť vo väčšej miere ako bolo stanovené posudkovými lekármi sociálneho poistenia. Z obsahu posudkového spisu ani odvolací súd nezistil rozpor medzi nálezmi predloženými navrhovateľom a závermi posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia. Odvolací súd nemohol zobrať do úvahy finančnú situáciu ani dlhodobú

nezamestnanosť navrhovateľa, keďže tieto skutočnosti podľa zákona neodôvodňujú uznanie invalidity.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd mal za preukázané, že navrhovateľ nespĺnil podmienku invalidity pre vznik nároku na invalidný dôchodok, preto rozhodnutie odporkyne z 29. januára 2009 považoval za zákonné a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd nepriznal účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal a odporkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28.októbra 2009

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová